

Beste raadsleden

Bingo, ja dat moet er ergens gedacht zijn.

De discussie over het huidige Rotterdamse bestuursmodel kent een geschiedenis vanaf eind vorige eeuw: Minder bestuurlijke drukte en meer zeggenschap voor de inwoners

2012 communicatiekanalen worden afgesneden. Sancties worden opgelegd.

De commissies wordt ontmanteld, heel geleidelijk.

Bezuiniging op het budget van de gebiedscommissie en communicatie.

Kritisch meedenken wordt gezien als gedoe, chagrijn en frustratie.

Een advies wordt vertaald als kritiek. Maar als je bewoners laat participeren dan krijg je juist kritiek, opbouwend, minder opbouwend en vragend. Daar moet je blij van worden. In plaats van alleen maar je eigen ding te willen doen.

Adviezen en brieven aan de raad en college geen reactie tot summier.

De mooie voorbeelden, de successen maken geen onderdeel uit van het bingospel.

Het is zeker niet allemaal kommer en kwel. Er gaan juist heel veel dingen goed. Eindelijk ontstaat er een organische beweging. Bewoners, Gebiedscommissie en gebiedsorganisatie.

Helaas is hier niets over terug te lezen, niet over de wijkgesprekken.

Het EUR-rapport geeft ook aan dat daar een belangrijk knelpunt ligt. De eigen rol van het concern. Het college zegt ook zelf de gemeentelijke organisatie ondanks herhaalde pogingen nog onvoldoende in staat is wijkgericht te werken en zijn nog onvoldoende in staat zijn om adequaat aan de vraag vanuit de wijk te voldoen.

De met zorg vervaardigde adviezen worden door het college getypeerd als het heen en weer schuiven van papier. Laat duidelijk zijn dat deze opmerking geen recht doet aan het werk en inzet van de commissies en raden. Maar hoe komt dat dan toch? De opmerking "heen- en weerschuiven" is wel komisch, juist omdat er op adviezen juist vaak GEEN reactie komt of het gesprek niet wordt aangegaan, terwijl de commissie zich heel coöperatief opstelt.

Het is toch niet gek dat er ontevredenheid heerst over het uitblijven van reacties of de termijnen? Dit noemt de wethouder: te weinig Rotterdammers voelen zich betrokken en doen mee, Is dat niet vreemd?

Moeten we gezamenlijk niet kijken welke oorzaken dit dan heeft?

Er kan en mag toch geen twijfel bestaan over het geluid uit het gebied?

De wijkagenda naar een hoger niveau? Wij zijn hiervan geschrokken. Terecht zegt het college dat de wijkagenda's leidend zijn. Maar is dit nieuw? Nee. De wijkagenda's zijn al jaren leidend voor wat er in de wijk moet gebeuren en zijn tot stand gekomen na zorgvuldige participatie met bewoners. Is het niet zo dat er dan nu gekeken moet worden waarom de cluster niet in staat zijn om werk te maken van de wijkagenda's, in plaats van weer iets nieuws te verzinnen en het oude niet afgemaakt ter zijde te leggen?

Het college is zich er terdege van bewust en zegt zelf: 'het slagen van de Wijk aan Zet valt of staat met een ondersteunend, flexibel en daadkrachtig gemeentelijk apparaat. Zoals we ook in onze observaties aangeven heeft de gemeente op dat vlak nog terrein te winnen".

Beste Raad: doe daar iets aan.

Wij zien de huidige situatie graag gehandhaafd maar wel met duidelijk rapportage van de clusters en nog meer sturing op resultaat.

De wijkmanager die meer mankracht krijgt en zelfs budgetten gaat verdelen maar wel binnen de kaders, die het college stelt, zegt de wethouder. U mag iets doen, maar wel wat wij willen. Hoe kunnen de inwoners meeslissen wanneer ideeën, hun gedachten anders zijn dan die van de gebiedsambtenaar? Wordt deze stad dan nooit de participatiestad die het wil zijn?

Wij adviseren u echt om meer vertrouwen te hebben in de gebieden en de gebieden ook daadwerkelijk de tijd te geven om samen met bewoners die gewenste beweging in gang te zetten en niet telkens de boel overhoop te gooien. Samen kom je verder. Of zoals een bewoner op de social media zei: heeft deze stad niets anders te doen?

De gemeentepijler zegt genoeg: 88% van de Hoogvlieters is bekend met de gebiedscommissie en 82% geeft aan dat de groep gekozen volksvertegenwoordigers moet blijven bestaan. 58% vindt het zelfs een goed plan de vertegenwoordigers eigen budget te geven. De partijen en verenigingen die zitting hebben in de gebiedscommissie Hoogvliet, dienen maar 1 belang en dat is Hoogvliet en ALLE HOOGVLIETERS.

Arrogantie:

Er is al een gemeente pijler uitgezet waarin rotterdammers gevraagd wordt een naam te verzinnen voor de nieuwe participatietool n.a.v. de wijk aan zet.

Gisterenavond tijdens een vergadering van de gebiedscommissie antwoorde een concern medewerker, op de vraag hoe de participatie van ondernemers en bewoners was geborgd: Dat is niet nodig want jullie hoeven geen advies uit te brengen.

De organisatie gedraagt zich al, alsof de commissies al afgeschreven zijn.

De wethouder zegt: niet gekozen bewoners moeten over de bewoners initiatieven gaan. Elk initiatief zou je goed moeten keuren. Wij komen al 7 jaar geld te kort voor alle initiatieven en mogen de kolen uit het vuur halen door initiatieven af te wijzen.

Gesprekken met de wethouder leiden tot beloftes maar niet tot resultaat.

Straks bepaald de wijkmanager, maar wel binnen de kaders die de stad stelt.

Is er nu ineens voor alle gebieden een half miljoen beschikbaar? Weet u Wat de financiële consequenties zijn

Kortom de periode 2014-2021 was zo slecht nog niet. Beter ten hele gekeerd dan ten halve gedwaald. Sterker nog: bewoners hebben hun nek uitgestoken en beweging veroorzaakt.

Maar in het nieuwe model:

Bewoners mogen meepraten, maar niet meebeslissen.

Bewoners mogen meedoen, maar wel in het menu wat de stad wil.

Bingo, niet alle nummers stonden op de kaart, een valse bingo: de nieuwe wijkdemocratie

Rotterdam kent een rijke geschiedenis waarin Rotterdammers én de gemeente samen aan de stad hebben gebouwd. Aan die geschiedenis gaat een einde komen. Als u besluit akkoord te gaan met dit voorstel en de uitwerking weer over te laten aan een college/concern dan weet u nu na 7 jaar wat u krijg, minder tot niets en een evaluatie over 2 jaar.

Wat wij ons afvragen:

Hoe heeft deze situatie kunnen ontstaan?

Hoe wordt de verandering binnen het concern geborgd?

Hoe wordt er invulling gegeven aan een beter communicatie tussen raad en commissies?

Is er budget voor meer initiatieven en waar komt dat dan ineens vandaan?

Is er inderdaad meer budget voor meer wijkondersteuning in plaats van het wijzigen van werkplekken?

Is de raad bereid nog meer vertrouwen te hebben in de bewoners en de gebiedscommissies?